

SOCIETAT BARCELONA - 8 juliol 2016 2.00 h

MUNICIPAL

La Rotonda de Núñez ja llueix

- L'edifici acollirà oficines, locals comercials i un pàrquing
- S'han restaurat la façana i el temple original, però han volat els afegits d'Enric Sagnier
- La via judicial a la que van recórrer els crítics segueix oberta

La cúpula de la rotonda. Foto: ALBERT SALAMÉ.

Un dels detalls escultòrics del conjunt. Foto: ALBERT SALA

IVAN VILA - BARCELONA

Durant sis anys ha estat en obres darrera unes lones, la més emblemàtica, la que va dissenyar Mariscal, que ha cobert La Rotonda des de l'abril de 2014, i que va ser retirada fa només uns dies. Ahir, els operaris van acabar de treure els embenats a aquest edifici centenari que és història de l'arquitectura i història del barri de Sant Gervasi de Barcelona. La reforma, en la que el propietari, el grup Núñez i Navarro, ha invertit 70 milions, ha servit per restaurar part de la façana original i també la cúpula que culmina el templet circular que li dóna nom, i, sobretot, per donar-li nova vida. A partir del setembre, que és quan es preveu que concloguin les obres, acollirà oficines i locals comercials –unes i altres en règim de lloguer– i un aparcament de cinc plantes.

Seran noves funcions per a un edifici de 10.900 m² concebut a principis del segle XX per l'arquitecte Adolf Ruiz Casamitjana que primer va ser hotel i va arribar al segle XXI funcionant

com a clínica per a malalts terminals, després de múltiples transformacions que van desfigurar el conjunt original. Núñez i Navarro, que va adquirir l'immoble el 1999, diu que el projecte de reforma, concebut per l'arquitecte Alfredo Arribas, buscava recuperar l'aspecte modernista original. Fa referència al temple i a la façana de Ruiz Casamitjana, presents ja en la Rotonda primigènia, que ja funcionava com a hotel el 1910. L'ala afegida una dècada després per Enric Sagnier en la que va ser la primera mutació de l'edifici, d'estil noucentista, ha volat.

De fet, la remodelació ha estat objecte d'una tensa pugna entre la propietat i el moviment veïnal aplegat en la plataforma Salvem la Rotonda, que considera que no s'han respectat parts de gran valor arquitectònic. Una pugna que continua als tribunals. La plataforma va presentar dues demandes contra el pla. La primera, per reclamar l'anul·lació del Pla de Millora Urbana (PMU) aprovat per l'ajuntament per permetre la intervenció. La segona, qüestionant la legalitat de la llicència d'obres concedida, en entendre que l'operació malmet patrimoni.

En el primer cas, els veïns van guanyar en primera instància, però la demanda, després d'una sinuosa trajectòria judicial que va anar del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) al Suprem i d'aquest de tornada al primer, va morir definitivament fa unes setmanes. “El TSJC va considerar que havia estat presentada fora de termini”, explica l'advocat dels veïns, Carles Puigdomènech. El

segon judici restava congelat a l'espera de la resolució del primer. Si finalment, un jutge determina que els veïns tenien raó, ja serà tard. El que es va planejar que anés a terra ja no hi és.

La propietat, de tota manera, entén que “no s'ha modificat la volumetria”, segons va dir ahir una portaveu, ni s'ha destruït cap element catalogat, perquè les parts protegides són la façana primigènia i el temple. Si alguna part interna de valor no s'ha preservat, diu la mateixa font, és perquè ja estava destruïda quan el 2003 va cessar l'activitat de la clínica en esgotar-se el contracte de lloguer.

Més enllà de l'argumentari, però, la immobiliària sap que la controvèrsia no ha acabat, i, per convèncer el veïnat de les bondats de la seva nova Rotonda, preveu fer unes jornades de portes obertes passat l'estiu, un cop els operaris hagin rematat els treballs.

LA XIFRA

70

milions

ha invertit Núñez i Navarro en reformar l'edifici, pel que va pagar 2.500 milions de pessetes el 1999

Un segle de canvis d'usos i fesomies

La Rotonda és el nom popular que des de primera hora va adquirir la Torre Andreu, així batejada perquè va ser el farmacèutic Salvador Andreu qui el 2006 va fer-se construir el que havia de ser una residència d'estiu, i que aviat va esdevenir hotel, en la cantonada del passeig de la Diputació Provincial i el carrer de Riego, que avui són el passeig de Sant Gervasi i l'avinguda Tibidabo. L'arquitecte Adolf Ruiz Casamitjana va dissenyar un edifici en forma de L amb una rotonda fent d'articulació entre els dos cossos rectangulars i rematada amb una cúpula decorada amb mosaics i motius del ceramista Lluís Bru i Salellas. El 1918, Andreu va impulsar-ne la primera ampliació. Concebuda per Enric Sagnier, va afegir un annex que feia arribar fins al carrer Lleó XIII el llavors denominat Hotel Metropolitan. A principis dels 50, el fill de Sagnier, Josep Maria Sagnier Vidal, va dissenyar una nova ampliació, que ja va implicar supressions d'elements modernistes de la façana i també que l'edifici guanyés dos pisos d'altura. El que a la primera postguerra va ser hotel de luxe, als 60 va ser clausurat i va deixar pas a una clínica. L'any 75, els hereus d'Andreu van demanar permís per demolir l'edifici, però la mobilització veïnal va impedir-ho i va motivar la declaració de Monument Històric-Artístic local i el blindatge de la façana original i el temple. Als 80, l'immoble va funcionar com a centre per a malalts terminals, que va abaixar la persiana el 2003, quatre anys després que Núñez i Navarro l'adquirís. Des de llavors, roman tancat.

NOTÍCIES DE

...

Barcelona

PUBLICAT A

El Punt Avui.

Barcelona

08-07-2016,

Pàgina 24